

Skozi cesto vednoživo,
polno smeha, polno vriska
se pomika krsta nizka
kot oblak nad zorno njivo.

In oko deseto komaj
plašno v krsto se obrne,
a usmiljena se misel
v njem nobena ne utrne.

Šele doli, kadar pride
rakev k svetemu Lavrenci,
v palmovi se tihi senci
z bratom svojim — z grobom snide.

Naj se dan bi meni nagnil
v selu gorskem, osamelem,
kjer število koč je skromno
kot nedelj ob letu celem.

Kakor drobne golobice
okna skozi vas strmijo;
z radostnim se veselijo,
tožnemu so tolažnice.

Ob pogrebu bi zvonovi
mi zvonili v tesni lini,
in za krsto bi molitev
šepetala mi v tišini.

* * *

Še na grobu bi plamtela
v dihih blagih in iskrenih,
in na prošnjah bi se njenih
duša moja v raj povzpela.

RUSKI RESERVIST SE POSLAVLJA OD RODBINE,
PREDEN ODIDE NA BOJIŠČE.